

Ige:

L: Róma 1,8-17

T: ApCsel. 10,33

Nyomban elküldtem tehát hozzád, és te jól tetted, hogy eljöttél. Most tehát mind itt vagyunk az Isten színe előtt, hogy meghallgassuk mindazt, amit rád bízott az Úr.

Kedves Testvérek!

1. A napokban beszélgettem egy fiatalemberrel. Szó szót követett, és hamar kiderült, hogy nagyon szeret motorozni, és már alig várja, hogy végre kitavasodjon, és újra motorra ülhessen. Kérdeztem, hogy egyedül szokott motorozni? „Természetesen nem” volt a válasz. Elmondta, hogy barátokkal 8-an 12-en szoktak együtt menni. És nemcsak így együtt motoroznak, hanem el szoktak járni találkozókra is.

Hasonló összetartás és rendszeres kapcsolattartás jellemző pl. a különböző klubokra is. Általánosságban elmondható, hogy a klubok tagjai megjelennek a rendezvényeken, taggyűléseken, és ezekkel a rendszeres találkozókkal ápolják a közösséget. Minden lehetőséget megragadnak a klubtagok, hogy találkozzanak egymással, mert érzik, hogy az mennyire jó.

Szeretnék még egy példát megemlíteni: a Bethánia CE Szövetséget. Akik figyelmesek, tudják, hogy hetente van Bethánia Bibliaóra gyülekezetünkben. Azt azonban már biztosan kevesen tudják, hogy azok, akik tagjai a Bethániának, azok havonta megerősítik tagsági fogadalmukat. Ebben a fogadalomban elkötelezik magukat többek között arra, hogy a Szentírást hűségesen tanulmányozzák, és Jézus Krisztust követő életet élnek.

Egy másik közösség azt tartja különösen is fontosnak, hogy hetente rendszeresen imádkozik érted és értem, mindannyiunkért.

2. Pál apostol Rómába ír levelet, az ottani keresztyén gyülekezet tagjainak. És rögtön a levél elején arról a tervéről ír, hogy szeretné meglátogatni a római gyülekezetet.

Nézzük meg egy kicsit jobban, hogy miért igyekszik Pál meglátogatni azt a távoli gyülekezetet?

Úgy tűnik, hogy a római gyülekezet egy jó hírű közösség, ahol az emberek hitének híre van. Mégpedig az egész világra kiterjedő híre. A római gyülekezetet nem Pál apostol alapította. Igazából nem lehet tudni, hogy ki, de azt lehet valószínűsíteni, hogy Jeruzsálemből származó zarándokok alapították. Pál csak később hallott erről a gyülekezetről, ezért akar elmenni oda.

Pál egyértelműen arról beszél, hogy egymás hite által bátorodjanak és erősödjenek, amikor találkoznak személyesen. De ez a személyes találkozás még egy ideig késik.

Már sokszor találkoztam elfoglalt emberekkel, akik folyamatosan tudják sorolni, hogy miért nem tudnak eljönni a gyülekezet közösségébe. És nem is lehet kételkedni az elfoglaltságok sokaságában, vagy abban, hogy annyi minden tud közbejönni. Pál apostol is ezt írja: „*Szeretném, testvéreim, ha tudnátok: sokszor feltettem magamban, hogy elmegyek hozzátok, de mindeddig megakadályoztattam...*” (13.v.) Igen, vannak olyan akadályok, melyek megghiúsítják Pál tervezett utazását, melyben több ezer kilométert kell megtenni gyalog, számárháton, majd hajón és ismét gyalog. Pál azonban nem adja fel, hogy eljusson a római gyülekezetbe. De addig is szüntelenül imádkozik a gyülekezetért (9.v.).

Én nagyon hálás vagyok az Istennek azért, hogy hétről hétre olyan sokan legyőzitek – kedves Testvéreim – a benneteket körülvevő akadályokat, és eljöttök ebbe a nagyszerű közösségbe! Sokan az idős koruk miatt érzik azt, hogy egyre messzebb laknak a templomtól, mások kilátástalannak tűnő mindennapi gondok nyomása alatt jönnek el.

Hiszem, hogy mindnyájan érezzük, hogy jó ebben a közösségben lenni. Hadd idézzem úgy most Pál szavait, mintha saját szavaimat mondanám: „*Mert szeretnék látni benneteket, hogy megerősítésetekre valamilyen lelki ajándékot adjak nektek, vagyis, hogy együtt bátorodjunk meg közöttetek egymás hite által, a tietek és az enyém által.*” (11-12.v.) Hétről hétre azért imádkozom, hogy amikor hétköznap bibliaórán, vagy vasárnap istentiszteleten találkozunk, akkor megerősítésetekre va-

lamilyen lelki ajándékot adjak nektek. És imádkozunk azért is, hogy minél többen vágyakozzanak ezekért a lelki ajándékokért ebben a városban.

3. Az elmúlt hétvégén – ahogy azt előtte mondtuk - Mátraházán voltunk a gyülekezet csoportjával. Ötvenen voltunk együtt. Ahol szállásunk volt, a ház bejárata fölé ez a bibliai idézet volt írva: „Jól tetted, hogy eljöttél”. És valóban, mindnyájan azt éreztünk, hogy jól tettük, hogy elmentünk oda. Mert nemcsak azt érezzük, hogy örömmel vagyunk itt a templomban hétről hétre, vasárnapról vasárnapra, hanem azt is érezzük, hogy a közösséget, a gyülekezeten belüli lelki közösséget sokféle módon és folyamatosan ápolni kell. És nagyon jó ápolni a közösséget a kirándulással és táborozással is.

És tudjátok, Mátraházán is rögtön alakultak kiscsoportok, melyeket bibliaköröknek is nevezhetnénk. Gyerekek, ifjak, nők és férfiak csoportja. Beszélgettünk külön-külön, és megéltük a közösséget együtt is, istentiszteleten, esti áhítaton, közös étkezéseken és a játékban.

4. Ezekben a napokban sokan jönnek a Lelkészi Hivatalba, hogy lelkészi ajánlást kérjenek gyermekük számára az iskolai beiratkozáshoz. Általában nagyon jó beszélgetésekre adnak alkalmat a szülőkkel ezek a találkozások. Mindig szoktuk hangsúlyozni, hogy mennyire fontos lenne, ha bekapcsolódnának a gyülekezet életébe és közösségébe, ha nemcsak alkalmanként jönnének el templomba, hanem részt vennének a különböző bibliaórákon is, mert azok is nagyon fontos lehetőségei a közösség megélésének, ápolásának.

Pál azt mondja a Római levél előbb olvasott részében, hogy „az igaz ember pedig hitből fog élni.” És világosan elmondja azt is, hogy Isten, amikor az igazságát nyilatkoztatja ki, amikor igaz dolgokat mond el az embernek, akkor azt hitből hitbe teszi. Vagyis az egyik hívő embernek tovább kell adni ezeket az isteni igazságokat a másik ember számára, mert a hit így épül, és így gazdagodik. Tudom, nagyon sokan azt mondják, hogy ők egyedül is képesek hinni, ahhoz nem kell templomba menni.

Igen, meglehet, hogy ideig-óráig az ember tud egyedül is hinni, de a magányosan megélt hit meghal az emberben. De a Biblia szól arról, hogy Izráel híres prófétája, a rettenthetetlen Illés, egyszer egy barlangba menekül, és ott azt mondja Istennek, hogy „*Egyedül én maradtam meg, de az én életemet is el akarják venni.*” (1Kir. 19,10kk) Illés – aki korábban szembeszállt még a királlyal is – most lelkében és testében is erőtlenné vált, mert azt gondolja, hogy egyedül van. Isten előbb azzal akarja erősíteni Illést, hogy megmutatja erejét a prófétának. „*Az ÚR ezt mondta: Jöjj ki, és állj a hegyre az ÚR színe elé! És amikor elvonult az ÚR, nagy és erős szél szaggatta a hegyeket, és tördelte a sziklákat az ÚR előtt; de az ÚR nem volt ott a szélben. A szél után földrengés következett; de az ÚR nem volt ott a földrengésben. A földrengés után tűz támadt; de az ÚR nem volt ott a tűzben. A tűz után halk és szelíd hang hallatszott.*” Isten ismét megkérdezi Illést, ő pedig még mindig erőtlennül válaszol: „*Egyedül én maradtam meg, de az én életemet is el akarják venni.*” Isten ekkor azzal erősíti meg prófétája hitét, hogy elmondja neki nincs egyedül, még 7000 ember van rajta kívül, aki hisz Istenben. **Illés számára ez jelenti az igazi erőt: nem egyedül hiszek Istenben.**

Kedves Testvérem! Jól tetted, hogy eljöttél! Mert számodra is az jelenti az igazi erőt az életedben, hogy nem egyedül hiszel Istenben, hogy ez a gyülekezet körülveszi életedet. Urunk ajándéka számunkra az, hogy együtt lehetünk nemcsak itt a templomban, hanem gyülekezetünk különböző kiscsoportjaiban.

Kedves Testvéreim! **„Szeretnék látni benneteket bibliaórákon, konfirmációi csoportban, kirándulásokon, jövő héten az istentisztelet után a teaházon, hogy megerősítésetekre valamilyen lelki ajándékot adjak nektek, vagyis, hogy együtt bátorodjunk meg közöttetek egymás hite által, a tietek és az enyém által.”** Ámen.

Loment Péter ref. lelkész